

Waarom ik nooit een mondk masker draag

Als u er voor kiest om een mondk masker te dragen, om wat voor reden dan ook, dan heb ik daar alle respect voor.

Ik kies er echter voor om mijn mond en neus ten allen tijde zichtbaar te houden.

Hieronder de voornaamste **medische redenen** waarom ik weiger een mondk masker te dragen.

1. Het biedt noch mezelf noch anderen enige garantie van bescherming.
2. Ik ben gezond en dus geen gevaar voor anderen.
3. Het vermindert de levensnoodzakelijke zuurstofopname tot 60%.
4. Het verhoogt de levensgevaarlijke koolstofopname.
5. Het creëert een broeihaard van microben en bacteriën die men continu inhaleert.
6. Het veroorzaakt hoofdpijn, kortademigheid, duizeligheid, concentratiestoornis, depressiviteit, bewusteloosheid.
7. Het leidt tot een daling van het gehoor- én gezichtsvermogen.
8. Het heeft een schrikwekkend effect bij zowel drager als medemens, zeker bij ziekenhuispatiënten en RVT-residenten.
9. Het bemoeilijkt de conversatie en normaal sociaal contact.
10. Het is van oudsher een symbool van onderdrukking, opgelegd aan slaven.
11. Het wordt geassocieerd met de muilkorf van gevaarlijke dieren.
12. Ik wil me niet verschuilen achter een masker maar vrijuit mezelf zijn.
13. Het verhoogt bloeddruk en hartslag.
14. Het stimuleert overmatige transpiratie.
15. Het leidt tot spierpijn en -contractie.
16. Het veroorzaakt huidirritatie.
17. Ik snap de logica niet van geen verplichting thuis maar wel in winkel/openbaar vervoer/bibliotheek.
18. Deze verplichting is niet in verhouding tot het extreem lage risico van het vermeende coronavirus, waarvan nog niet onweerlegbaar en wetenschappelijk bewezen is dat het zou bestaan.
19. Het maakt de drager mond-dood en is een vernederende aantasting van de mensenrechten op waardigheid, vrijheid en gezondheid.

De juridische argumenten:

Een ministerieel besluit is GEEN wet.

Een ministerieel besluit zoals deze over de coronamaatregelen is ondergeschikt aan federale "wetten".

Er is geen enkel onweerlegbaar wetenschappelijk bewijs dat het vermeende coronavirus zou bestaan. Tot die tijd zijn alle coronamaatregelen medische experimenten. Op grond van de Nuerembergcode van 1947 zijn medische experimenten op mensen verboden en zelfs strafbaar.

Federale wetgeving

1 JUNI 2011. - Wet tot instelling van een verbod op het dragen van kleding die het gezicht volledig dan wel grotendeels verbergt

[Art. 2.](#) In het Strafwetboek wordt een artikel 563bis ingevoegd, luidende :

" Art. 563bis. Met geldboete van vijftien euro tot vijftwintig euro en met gevangenisstraf van een dag tot zeven dagen of met een van deze straffen alleen worden gestraft, zij die zich, behoudens andersluidende wetsbepalingen, in de voor het publiek toegankelijke plaatsen begeven met het gezicht geheel of gedeeltelijk bedekt of verborgen, zodat zij niet herkenbaar zijn.

Het eerste lid geldt echter niet voor hen die zich in de voor het publiek toegankelijke plaatsen begeven met het gezicht geheel of gedeeltelijk bedekt of verborgen, zodat zij niet herkenbaar zijn, en wel krachtens arbeidsreglementen of een politieverordening naar aanleiding van feestactiviteiten. "

De volmachtwet van 27 maart 2020 die aan de basis lag van het ministerieel besluit is sinds 30 juni 2020 opgeheven.

7 MEI 2004. - Wet inzake experimenten op de menselijke persoon.

Medische experimenten zijn enkel toegelaten mits voorafgaandelijke toestemming van de persoon in kwestie of diens bewindvoerder of de ouders van de minderjarige persoon.

Grondwet

Art. 187

De Grondwet kan noch geheel, noch ten dele worden geschorst.

Art. 188

Met ingang van de dag waarop de Grondwet uitvoerbaar wordt, zijn alle daar-mee strijdige wetten, decreten, besluiten, reglementen en andere akten opgeheven.

Art. 23

Ieder heeft het recht een menswaardig leven te leiden. Daartoe waarborgen de wet, het decreet of de in artikel 134 bedoelde regel, rekening houdend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten, waarvan ze de voorwaarden voor de uitoefening bepalen.

Die rechten omvatten inzonderheid:

1° het recht op arbeid en op de vrije keuze van beroepsarbeid in het raam van een algemeen werkgelegenheidsbeleid dat onder meer gericht is op het waarborgen van een zo hoog en stabiel mogelijk werkgelegenheidspeil, het recht op billijke arbeidsvoorwaarden en een billijke beloning, alsmede het recht op informatie, overleg en collectief onderhandelen;

2° het recht op sociale zekerheid, **bescherming van de gezondheid** en sociale, geneeskundige en juridische bijstand;

3° het recht op een behoorlijke huisvesting;

4° het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu;

5° het recht op culturele en maatschappelijke ontplooiing;

6° het recht op gezinsbijslagen.

Het **Smeerkaas**arrest (Cass. 27 mei 1971, *Arr. Cass.* 1971, 959; *S.E.W.* 1972, 42.), ook wel **arrest Franco-Suisse Le Ski**, is een arrest van het Belgische Hof van Cassatie van 27 mei 1971 waarin werd gesteld dat een verdrag met directe werking (self-executing verdrag) in de interne Belgische rechtsorde de voorrang heeft op de wetten van het Belgische Parlement en ook op de grondwet, zelfs wanneer deze wetten dateren van na de wet die het verdrag heeft goedgekeurd.

Mensenrechtenverklaring

Artikel 3

Een ieder heeft het recht op leven, vrijheid en onschendbaarheid van zijn persoon.

Artikel 4

Niemand zal in slavernij of horigheid gehouden worden. Slavernij en slavenhandel in iedere vorm zijn verboden.

Definitie van slavernij volgens Blacks Law 5th edition:

The condition of a slave; that civil relation in which one man has absolute power over the life, fortune, and liberty of another.

Definitie van slaaf volgens Blacks Law 5th edition:

A person who is wholly subject to the will of another; one who has no freedom of action, but whose person and services are wholly under the control of another. One who is under the power of a master, and who belongs to him; so that the master may sell and dispose of his person, of his industry, and of his labor, without his being able to do anything, have anything, or acquire anything, but what must belong to his master.

Artikel 25.

1. Een ieder heeft recht op een levensstandaard, die hoog genoeg is voor de gezondheid en het welzijn van zichzelf en zijn gezin, waaronder inbegrepen voeding, kleding, huisvesting en geneeskundige verzorging en

de noodzakelijke sociale diensten, alsmede het recht op voorziening in geval van werkloosheid, ziekte, invaliditeit, overlijden van de echtgenoot, ouderdom of een ander gemis aan bestaansmiddelen, ontstaan tengevolge van omstandigheden onafhankelijk van zijn wil.

Artikel 30

Geen bepaling in deze Verklaring zal zodanig mogen worden uitgelegd, datwelke Staat, groep of persoon dan ook, daaraan enig recht kan ontleen om ietste ondernemen of handelingen van welke aard ook te verrichten, die vernietiging van een van de rechten en vrijheden, in deze Verklaring genoemd, ten doel hebben.

ILO (International Labor Organization)

“Slavernij is onvrije arbeid, waarvan het resultaat geheel of gedeeltelijk moet worden afgestaan en waarbij de werker lijfelijk eigendom is van de meester.”

Het ILO verdrag van 1930 verbiedt slavernij en dwangarbeid.

Als ik arbeid verricht, dan heb ik recht op alle vruchten van die arbeid. Als iemand een deel er van opeist, in welke vorm dan ook (bijv belastingen, boetes, ...), dan moet ik werken om dat deel te kunnen betalen. Ik verricht dan onvrije arbeid.

Als ik zou besluiten om cocaïne te snuiven of tegenwoordig om geen mondkmasker dragen op de trein of op het werk, dan is er meestal wel iemand die denkt mij daarvoor te kunnen straffen. Dat betekent dat ik niet vrijelijk kan beschikken over mijn eigen lichaam. Ik ben dan dus lijfelijk eigendom van iemand anders, van een meester.

Gezien de politiek beweert dat het gaat over een medische noodtoestand, zijn alle coronamaatregelen medische behandelingen. Op grond van de Nuerembergcode kan iedereen elke medische behandeling weigeren. Zie ook de wet van 7 mei 2004, die eerder vermeld werd.

The Nuremberg Code (1947)

artikel 1

The voluntary consent of the human subject is absolutely essential. This means that the person involved should have legal capacity to give consent; should be so situated as to be able to exercise free power of choice, without the intervention of any element of force, fraud, deceit, duress, overreaching, or other ulterior form of constraint or coercion; and should have sufficient knowledge and comprehension of the elements of the subject matter involved as to enable him to make an understanding and enlightened decision. This latter element requires that before the acceptance of an affirmative decision by the experimental subject there should be made known to him the nature, duration, and purpose of the experiment; the method and means by which it is to be conducted; all inconveniences and hazards reasonably to be expected; and the effects upon his health or person which may possibly come from his participation in the experiment. The duty and responsibility for ascertaining the quality of the consent rests upon each individual who initiates, directs, or engages in the experiment. It is a personal duty and responsibility which may not be delegated to another with impunity.

Zelfs al zou er een federale wet komen die de coronamaatregelen regelt, dan nog blijven het medische experimenten. En deze zijn ten allen tijde verboden. Wet of geen wet.

Mededeling voor ambtenaren:

Uit al het bovenstaande blijkt dat alle coronamaatregelen onwettig zijn en bovendien geen enkele wetenschappelijke basis hebben. Handhaaft u deze toch, dan bent u schuldig aan knevelarij.

Artikel 243 Strafwetboek:

“Iedere persoon die een openbaar ambt uitoefent, die zich schuldig maakt aan knevelarij, door bevel te geven om rechten, taksen, belastingen, gelden, inkomsten of interesten, lonen of wedden te innen, of door die te vorderen of te ontvangen, wetende dat zij niet verschuldigd zijn of het verschuldigde te boven gaan, wordt gestraft met gevangenisstraf van zes maanden tot vijf jaar en met geldboete van 100 [euro] tot 50 000 [euro] of met één van die straffen, en hij kan bovendien, overeenkomstig artikel 33, worden veroordeeld tot ontzetting van het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen.

De straf is opsluiting van vijf jaar tot tien jaar en een geldboete van 500 [euro] tot 100 000 [euro], indien de knevelarij met behulp van geweld of van bedreiging is gepleegd.”

Meer achtergrond informatie kan je vinden op www.landofeden.org

